

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om leje.

(Lovforslaget (nr. 92) findes i tillæg A. sp. 985, fremsættelsen i tidenden sp. 3146).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Grunden til, at boligministeren har fremsat forslag til lov om ændring i lov om leje, er den ganske enkle, at lejeloven udløber den 31. marts i år. Da boligmangelen trods et omfattende byggeri, større end nogen sinde, endnu ikke er afhjulpet, har ministeren fundet det nødvendigt at opretholde lejelovens beskyttelse af lejerne, og heri er socialdemokratiet enig med den højtærede boligminister. Det er da også dette, vi mener er det væsentligste ved lovforslaget.

Herudover vil jeg gerne føje til, at vi er meget tilfredse med, at ministeren har benyttet lejligheden til at foreslå enkelte ændringer i lejeloven.

Jeg skal således fremhæve, at vi i socialdemokratiet anser det for betydningsfuldt, at reglerne om modernisering af ældre ejendomme ændres. Det har længe bekymret os såvel som boligministeren, at man i kraft af den eksisterende boligmangel særlig i hovedstadsområdet har kunnet benytte sig af moderniseringsreglerne til en hensynsløs udnyttelse af det boligsøgende publikum. Det er derfor på tide, at der bliver grebet

ind her, og man må forvente, at de myndigheder, der skal administrere denne del af lejeloven, huslejenævnene, må varetage denne opgave med fasthed, så vi kan blive dette uvæsen kvit, uden at man dog derved hindrer de bestræbelser, der går ud på en hensigtsmæssig ombygning eller modernisering af ældre, velegnede ejendomme for at forbedre boligstandarden i den bestående ældre boligmasse. I denne forbindelse vil jeg gerne pege på, at jeg med begrebet velegnede ejendomme absolut har udelukket de såkaldte korridorejendomme, hvoraf der blev bygget en del i København helt op til 1912.

Et andet fremskridt, som lovforslaget giver udtryk for, er bestemmelserne om øget beskyttelse af lejerne i de såkaldte klubværelser, et område, på hvilket der også har fundet en hensynsløs udnyttelse sted. Også her gælder det imidlertid om at administrere loven med rimelig hensyntagen til berettigede interesser. Jeg mener hermed, at det trods alt må være sådan, at beskyttelsen i klubværelserne ikke giver enkelte lejere mulighed for at ødelægge tilværelsen for andre. Det har de nugældende bestemmelser hidtil været tilstrækkelige til at forhindre, og de ville vel også have været det fremover, såfremt ikke den førnævnte udvikling var sat ind og havde tvunget os til de nu foreslåede beskyttelsesforanstaltninger.

På denne baggrund kan jeg derfor ikke tilbageholde en bemærkning om, at udviklingen på boligområdet siden 1958, såvel hvad angår lejeloven, som hvad angår boligloven, til fulde har vist, at tiden endnu ikke er moden til frigørelse.

I denne forbindelse vil jeg også gerne tilføje, at vi fra socialdemokratiets side er tilfredse med, at man ikke er gået videre i frigørelsen, end man er, og at bestemmelsen om at forhøje maksimumsgrænsen med hensyn til kommuners mulighed for frigivelse fra 6.000 til 9.000 indbyggere er standset netop ved dette tal. Denne frigørelse kan imidlertid ikke finde sted, såfremt kommunalbestyrelsen med $\frac{2}{3}$ stemmers majoritet vedtager at opretholde